

నాల్గో నాటి

అడుపా కౌమర్యం

నిలువెత్తు అద్దాల షోకేసుల్లో, సింథటిక్ పూత పూసిన అందాల భామల ఆకారాలు సింగారించిన రంగురంగుల క్రేప్ సిల్క్ బ్రాసో, కోరా, షిఫాన్, ఫ్యాక్సీ జరీ చీరల్లో శోభాయమానంగా కనిపిస్తుంటే, దానికి తోడుగా మిల్క్ వైట్ బల్బులు, ట్యూబ్ లైట్ల కాంతుల్లో దేదీప్యమానంగా అశేష జనాన్ని ఆకట్టుకుంటోంది ఆ వస్త్రాలయం.

విమల్ కుమార్ అదే రూట్లో ఆఫీసు నుంచి తిరిగి వస్తూ ఆ బట్టల షాపు వైపు దృష్టి మళ్ళించాడు. సాయంత్రం అయిదు గంటలు కాలేదు. అన్నడే అంత హంగామా. వాళ్ళ విజివేస్ భవితవ్యం అంతా ఈ జనమే అడుకోవాలి మరి.

పాడుగాటి కటౌట్స్లో సుప్రసిద్ధ హీరోయిన్స్ సీడ్రా చీరల్లో తమ అంగాంగ అందాల్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు. స్టడెంట్స్ అంతా విరగబడి చూస్తూ, ఖుషీగా ఆరుస్తూ డ్యాన్సు చేస్తున్నారు. మరొక వక్క పాడు గాటి బ్యానర్స్, కార్టోబోర్డుల్లో అందమైన దస్తూరీతో రకరకాల స్లోగన్స్.

'అందుకోండి మా ఆహ్వానం, మీదే ఈ వస్త్ర వందనం', 'అనందంగా అడుగుపెట్టి లాభంగా వెళ్ళండి', 'ఆడవడుచులకు, యువతరానికీ, అన్ని వయసుల వారికీ మెగా ఆఫర్. త్వరపడండి. రండి'.

విమల్ కుమార్ మధ్య తరగతి కుటుంబీకుడు. 'అమ్మో! మనమా ఇక్కడ కొనేది' అనుకుంటాడు. రోజూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఆ చీరల దుకాణం వైపే చూడందే అతడి కళ్ళు పూరుకోవు. అయితే ఎలాగైనా, ఎన్నడైనా అక్కడ ఏదో ఒకటి అక్కడ కొనాలన్న కోరిక అతడిలో వున్నా ఆర్థిక పరిమితి అనుమతించేది కాదు.

ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే శ్రీమతి మాటలు వినిపించాయి.

"అత్తయ్యా! మీ అబ్బాయి వచ్చారు. ఆలస్యం చేయకుండా అడగండి. మళ్ళీ వసుందని ఎట్టెవా వెళ్ళిపోగలరు" అంది విమల్ భార్య వందన.

అప్పటి వరకు ఓ మూల కూర్చుని కాయగూరలు తరుగుతున్న పూర్ణమ్మ 'హమ్మయ్యా!' అబ్బాయి వచ్చాడనుకుంటూ నిండుగా పూపిరి పీల్చుకుంది.

శ్రావణ మానం సందర్భంగా స్వెషల్ మెగా ఆఫర్. గొప్ప తగ్గింపు ధరల ప్రకటనను ఆరోజు న్యూస్ పేపర్లో చూసి ఇరుగింటి, పారుగింటి

అమ్మలక్కలతో పూర్ణమ్మ చర్చలు జరిపింది.

'ఆఫీసు నుంచి అబ్బాయి రాగానే మరో రెండొందలు అడిగి, అన్నడన్నడు వందా వందా జమ చేసి దాచుకున్న వాలుగు వందలతో కలిపి, ఓ మాంచి చీర డిస్కౌంట్లో కొనుక్కోవాలి' అని ఉదయం నుంచి పుప్పిళ్ళారుతోందానిడ.

"ఏమైంది! అత్తా కోడళ్ళిద్దరూ ఒకరిపై ఒకరు కారాలూ, మిరియాలూ మారుకున్నారా? ఫిర్యాదు లేవన్నా వున్నాయా?" అంటూ ఒక్క నిమిషం ఆగి చూసి లోనికి వెళ్ళాడు. వందన భర్త వెనకాలే వెడుతూ- "అబ్బే! అదేం కాదండీ! అత్తయ్య ఈరోజు వక్కంటి పిన్ని గారితో షాపింగ్కి వెళ్ళాలనుకుంటున్నారు. పేపర్లో వేచారు. చవగ్గా చీరలు దొరుకుతున్నాయట! మీకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు రండీ!" అంది.

"నాకోసమా! దేనికి?" తన ప్రమేయం ఏముంటుందో అర్థం కాక అడిగాడు విమల్.

"తన దగ్గర వాలుగొందలు మాత్రమే వున్నాయట! మీరొక రెండొందలు సర్దితే..." వందన మాటలు పూర్తి కాకుండానే చిర్రెత్తుకొచ్చింది విమల్కి.

విసురుగా తల్లికి ఎదురుగా వస్తూ- "వెలాఖరు కదా అమ్మా! నీకు తెలియనిది ఏముంది? ఎలాగో నర్దుకో" అంటూ ఆమె చేతిలో పెట్టాడు కొంత అయిష్టంగానే. అయినా తప్పదు మరి. తల్లి అంతగా అడిగినా ఇవ్వలేదన్న వామోషిని తన భార్య ఎదుట భరించలేదు. ఆమె కూడా పదే పదే దెవ్వుతుందనే బాధతో ఇచ్చేశాడు.

ఆ మర్నాడు ఆరొందలు ఖరీదు చేసే జరీ బోర్డర్ గోల్డ్ స్రీటిడ్ వెంకటగిరి చీర కొనుక్కొచ్చింది పూర్ణమ్మ. విమల్ ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి ఇంట్లో కొత్తచీర ఎగ్జిబిషన్ అన్నడే పూర్తయినట్టుంది. ఒకరికొకరు మీ చీర బావుందంటే

మీ చీర అంతకన్నా బావుందని మెచ్చుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్నారు ఇరుగు పొరుగు.

కొడుకును చూడగానే పూర్ణమ్మ ఎంతో ఆనందంగా, ఆప్యాయంగా వచ్చి చీర చూపించింది.

అంతవరకూ పరధ్యానంగా వున్న విమల్ కుమార్ ఆ చీరని చూడగానే కళ్ళు చెదిరాయి. డిజైను, జరీ అంచు అతనికి నచ్చాయి.

"అమ్మా ఈ చీర చాలా బావుంది. ఎంతకు కొన్నావే" అని అడిగాడు సౌమ్యంగా.

"ఇది ఆరొందలూ. అయినా వాలుగు వందలకీ డిస్కౌంట్లో వచ్చింది" అని గుట్టువిప్పింది. ఆ వక్కనే నిల్చున్న వందనకు చూపిస్తూ "నీకూ ఈ చీర చూడగానే వచ్చింది కదూ!" అన్నాడు ఆమె కళ్ళలో మెరుపుని చూస్తూ.

"అవునండీ! చాలా బాగుంది. ధర కూడా తక్కువే" అంది.

"అమ్మా! ఈ చీర వందనకిచ్చెయ్యవే! నువ్వు మళ్ళీ కొనుక్కుండువు గాని. జీతాలు అందగానే ఇస్తాను" అన్నాడు. పూర్ణమ్మ సంశయంలో వడింది.

వందన మాత్రం అత్తగారి ముఖం లోని భావాల్ని వసిగట్టి "అబ్బే వద్దండీ, తనెంతో ఇష్టపడి కొనుక్కుంటే అలా అంటారేమిటండీ" అంది భర్తను లొక్కంగా మందలిస్తూ.

'ఆరేయ్ అబ్బాయ్! నీ వందా నీకు ఇస్తాను గానీ ఈ చీర మాత్రం అడక్కురా" అంటూ అతని చేతుల్లో వున్న చీర లాక్కుని నిర్మోహమాటంగా వెళ్ళిపోయింది పూర్ణమ్మ.

విమల్కి ఆరోజు రాత్రి తోజనం సయించలేదు. కళ్ళు మూసినా, తెరిచినా ఆ చీరే మెదిలింది.

బెడ్రూమ్లో కూడా భార్యతో అదే మాట అన్నాడు. "ఆ చీరకి మరో వంద రూపాయిలు అమ్మకిస్తే మారు మాటాడకుండా ఇచ్చేస్తుంది. ఆలస్యం చేయకుండా రేపు ఉదయాన్నే ఆ వని చేస్తాను" అన్నాడు వందనతో. భర్త తనపై చూపే ప్రేమ, ఆదరణకి వందన ఎంతో మురిసిపోయింది.

ఎవ్వడు తెల్లవారిందో ఏమో! సుప్రభాతం ఏన్చిస్తుంటే కళ్ళు మలుముకుని చూశాడు. తల్లితో మాట్లాడాలన్న ఆత్మతలో వేగంగా పెరట్లోకి వచ్చాడు. తల్లిని చూసి అవాక్కయ్యాడు. వెంకటగిరి చీర కట్టుకుని తులసి కోట చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయడం చూసి బిత్తర చూపులు చూడసాగాడు.

అలాగే మరో రెండు నెలలు గమ్మువ గడిచాయి. అదే చీర కొనాలని తమ ఎంత ఉబలాటవడ్డా వీలు కుదరలేదు. జీతం కూడా చాలక పోవడం చిరాకనిపించింది. కరెంటు బిల్లు, గ్యాస్ ధర పెరిగిపోవడంతో పాటు ఉల్లి ధరల ఘాటు నసాళానికంటింది. ఒంట్లో నలత..డాక్టర్ ఫీజు.. మందుల బిల్లు వడటంతో చేతిలో సైపా కూడా ఆడలేదు. దాంతో ముచ్చట తీరడం, తీర్చడం

ఇంతలో ఎవరో ఒకావిడ ఆటోకి అడ్డం వచ్చి డ్రైవర్ని రిక్వెస్ట్ చేసింది. “అదే దారి కదా! ఎక్కించుకుందాం” అని డ్రైవర్ బ్రతిమిలాడేస రికి కాదనలేకపోయారు. వందన వక్కనే ఆమె కూర్చుంది. కొంత దూరం ప్రయాణించగానే “శారీస్ కొన్నారా మేడమ్! ఆషాఢ మాసం డిస్కాంటా?” అని చిన్నగా వన్యతూ అడిగింది. ఆమె మాటలో ధ్వనించిన వెటకారానికి కించిత్ వొచ్చుకున్నా వందన గొప్పగా ఫీలవుతూ - “అవు వండీ! చాలా చవగ్గా వున్నాయి. ఇదే టైపు చీర మా అత్తగారు పోయిన వెలలో వాలుగు వందలకు కొన్నారు. ఇవ్వుడు సేమ్ వెరయిటీ చీర మూడు వందలకే ఇచ్చారు” అంది.

ఎమల్ హుందాగా, తీవిగా ఆమె వైపు చూశాడు. “మేడమ్! మీకు ఒక మాట చెబుతామనింటారా?” అందామె.

“ఊ! చెప్పండి” అంది వందన మరింత చురుగ్గా. “మీరివ్వుడు కొన్న చీర మూడొందలు కాదు. రెండొందలే. ప్రింటింగ్ స్టిక్కర్ ఆరొందలు అంటించి రెండొందలు రిబేటు అని చెప్పి శ్రావణమాసం బంపర్ డిస్కాంటుగా వాలుగొందలకే ఇచ్చారు. జనం పిచ్చిగా ఎగబడ్డారు. రద్దీ తగ్గింది. ఇవ్వుడు ఆషాఢం వచ్చింది. అదే స్టిక్కర్ మీద ఫీఫ్టీ వర్సింట్ మెగా ఆఫర్ రిబేట్ అని అనౌన్స్ చేయగానే అదే శారీ మూడొందలకీచ్చారు. ఈ వర్తకులు ఎన్ని మలుపులు తిప్పినా ప్రతి చీర మీదా అధమం వంద రూపాయిల నికర లాభం పొందుతూనే వున్నారు. అలాంటి జంతర్ మంతర్ బ్రీక్స్ ప్రయోగించి అమాయకుల్ని ఎలా మోసం చేస్తున్నారో మీకివ్వుటికైనా అర్థమైందా?” అని చెప్పేసరికి ఆటోవాలాకు ఇంటి రూట్ చెప్పడమే మర్చిపోయినంతగా మతిపోయింది ఇద్దరికీ.

“ఇంతకీ మీరెవరు? ఈ విషయాలన్నీ మీకెలా తెలుసు?” వమ్మలేని విజాలు తెలుసుకున్నా వమ్మడం ఇష్టం లేవట్టుగా ప్రశ్నించాడు ఎమల్. “వేవా! ఆ షాపులోనే సేల్స్ లేడిగా పని చేస్తున్నాను” అని చెప్పి ఆడో దిగిపోయిందామె.

నిర్ఘాంతపోయారద్దరూ. ఇంటికి చేరిన ఎమల్ తమ ఎంతవరకు వస్తపోయింది బేరీజు వేసుకున్నాడు. ‘ఆరోజు తల్లి వూర్ణవల్లును అడిగిన వెంటనే ఆమె కొనుక్కున్న జరీ చీర ఇచ్చేసి వుంటే... వంద రూపాయిలతో పాటు మరో వంద కూడ ఆశ జూపి అనలుకే మోసపోయేవాడిని. డిస్కాంటు శారీలో ఇన్ని సుడిగుండాలుంటాయనుకోలేదు’ అనుకున్నాడు. వందన ముఖం చూడాలంటేనే చెప్పలేవంత సిగ్గుగా వుంది అతనికివ్వుడు.

కష్టమైంది. వెల జీతాలందాయి. ఆరోజు డైరీ న్యూస్ పేపర్లో రంగుల్లో ప్రత్యక్షమైన ప్రకటన ఎమల్ దృష్టినికర్పించింది. ‘ఆషాఢ మాసం వస్తూ మహోత్సవం... గొప్ప తగ్గింపు ధరలతో సంచలనాత్మక ఆఫరు’ అన్న ప్లాగ్ కుమార్కీ మళ్ళీ ఆశ వుట్టించింది. “వందనా! ఈరోజు మనం షాపింగ్ కు వెడుతున్నాం” అన్నాడు సంబరంగా. “ఎంటటా! మళ్ళీ డిస్కాంటు ఇస్తున్నారా?” “మరేమనుకుంటున్నావ్! తయారవ్వు” అంటూ తొందర చేశాడు. షాపులో అన్ని రకాల చీరల్ని 19-3-99 * ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

వెదికి వెదికి కిందటి పారి తమ వచ్చిన, మెచ్చిన చీరను సెల్వెక్ట్ చేశాడు. లక్షరూపాయిల లాటరీ కొట్టినంత ఆనందం పొందాడు. వందన కూడ భర్త సరదావీ, సంతోషాన్నీ కాదనలేకపోయింది. ఎమల్ హుషారుగా క్యాషియర్ కి వాలుగొందలు అందించాడు. “వద్దు సార్! మూడొందలు చాలు. ఈ శారీ డిస్కాంటు పోను మీకే వంద లాభం” అంటూ ఆ వందా తిరిగిచ్చేశాడు. “థ్యాంక్స్” అంటూ ప్యాకెట్ వట్టుకుని రోడ్డు మీదికొచ్చి ఆటో బేరమాడి ఇద్దరూ ఎక్కారు.